

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

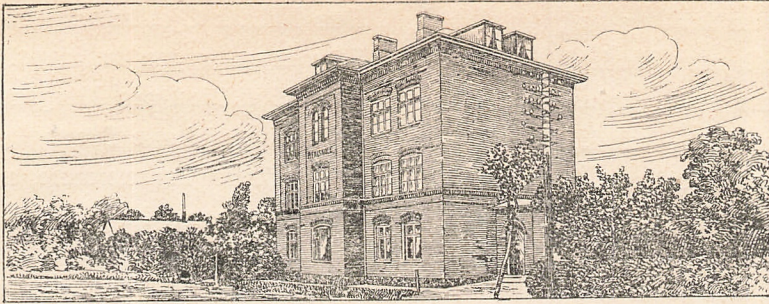
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 11.

Lørdag den 21. Februar 1914.

2. Aarg.

Dannevirke.

Vi vandede Heste, Far og jeg,
for det var ved Aftentide.
Skumringen tiltog og lagde sig
dæmpende over det hvide.
Hvid var Gaardspladsen, hvid hvert Tag,
det havde sneet den hele Dag.

Da kom gennem Porten med tunge Fjed
vor nærmeste Nabo, Per Nielsen,
han standsed ved Far, som stod nærmest
ved,
og underlig tør var hans Hilsen,
Ved Lyset, som ud gennem Ruden keg,
vi saa, at Manden var ganske bleg.

Hestene trak jeg i Stalden ind
og kæled for dem en Smule,
klapped dem henover Lænden trind
og strøg deres bløde Mule;
en extra Nævefuld Havre de fik,
det var nu saadan en Aftenskik.

Jeg klapped især den nærmer graa,
der havde mistet sin Mage,
den fjærner, som maatte til Hæren gaa,
nu stod den saa ensomt tilbage.
Til Hæren — ja, hvordan stod Sagerne
der,
mon ikke det ventede Slag var nær?

I Dagligstuen var lunt og tyst,
der bed ej de hvasse Vinde;
men der var saa uvant og tavst og tyst,
som Sorgen holdt til derinde,
Lysetanden var blevet lang,
og Saksen urørt paa Bukken hang.

Spinderokken var falden i Ro,
paa Moders Skød sad den lille,
Søstrene begge, de viltre to,
var blevet saa mærkelig stille.
Bornholmeruret tog til at slaa,
alt andet i Stuen var gaet i Staa.

Per Nielsen kom nok, den Ting var mig
klar,
med Ulykkesbudskab til Gaarde;
mit spørgende Blik søgte hen til Far,
hans Træk var mod Sædvave haarde,
kun Kinderne blussede som i Glød,
men ej med et Ord han Tavsheden brød.

Saa brast det ud af min stille Mor,
og graadkvalt var hendes Stemme.
„Min Dreng, der er sket en Ulykke stor,
som aldrig vil gaa af glemme:
Dannevirke er rømmet i Nat
af vore, Gud ved, hvordan det er fat!“

Da faldt paa det gamle Egetræsbord
et Næveslag, saa det dirred:
„*Forræderi!*“ kun det ene Ord,
med Rædsel paa Far vi stirred!
Men Mor hun hulked i kvalfuld Graad:
Nu ved kun Vorherre i Himlen Raad!

Den Nat fik Øjet kun lidet Blund,
Sønnen var vegen fra Huset;
i Angst vi bied paa Morgenstund
og tyktes, vi hørte Suset
af Ulykkesfuglen nærmere, nær
med Jobsposten fra vor lille Hær.

Fra dengang har Tiden sit Skæbnehjul
rullet et halvt Hundred Gange;
hvad der var dunkelt og laa i Skjul
er nu blevet klart for de mange.
Ved Dannevirke at holde Stand,
det havde nok kostet vor sidste Mand.

Kun slet udrustet, med Værge sløvt
vor Hær gik Fjenden i Møde,
for Raad var forud vort Øre døvt,
og derfor vi maatte bøde.
Det var ej fordi, der manglede Mod
vi Dannevirke hin Nat forlod.

Vi selv forraadte vor dyre Sag,
da Mønten vi spare vilde,
det vidner paa Dybbøl den Dag i Dag
das Denkmal, men ak, for silde!
Ej Skanserne tabtes af Mangel paa Mod,
det sparede Guld blev erstattet med Blod.

Og nu? Hvis Skæbnen igen skulde slaa
om Danmark Plat eller Krone,
har vi da lært, *vore Sonner maa med*
Blod vor Letsindighed sone?
At hvis vort Land vi ej værge vil,
da sætter som Folk vi Livet til?

Peder R. Møller.

Frimærker.

—o—

(Fortsat).

Som jeg bemærkede sidst, er det meget belærende at samle paa Frimærker. Man faar et udmærket Indblik i de forskellige Landes Udviklingstrin, deres Geografi, Regeringsformer og Møntforhold. Man lærer desuden, hvad der er meget rigtigt at faa Øjnene op for, hvad der tager sig ud, og man faar sin Ordenssans udviklet i høj Grad. Ved at iagttage Forskellighederne i Farve, Tryk, Takning, Vandmærke og Rand, skærper man Øjet.

Sidst, men ikke mindst, maa man jo ogsaa huske paa, at en ordentlig og velholdt Frimærkesamling er en Kapital, der forrenter sig, og det med ikke daarlige Renter. — Man kan jo tage forskellige danske Mærker til Eksempel herpaa. Der er det provisoriske Mærke 32:35, der udkom 1911, det noteres nu i en Pris af ca. 1 Kr. En Stigning af et Par Hundrede pCt. i Løbet af ca. 1 $\frac{1}{2}$, Aar.

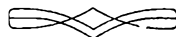
Fornøjeligst er det, naar man faar fat i sine Mærker uden al for store Udgifter. Det opnaar man bedst ved at bortbytte sine Doubletter. Til Hjælp ved Bytning og Salg har man Kataloger med Værdiangivelse af alle de udkomne Mærker. Det mest udbredte af disse er sikkert SENSs Katalog. — Naar man vil anlægge en Samling, er det fornuftigst at vælge et bestemt Omraade, inden for hvilket

man vil samle. Man kan jo f. Eks. vælge Europa. Naar man saa efterhaanden har faaet en god Samling herfra, kan man udvide Feltet ved f. Eks. at tage nogle af de enkelte Landes Kolonier med osv.

— — —

Da der er en hel Del her paa Skolen, der samler og interesserer sig for Frimærker, kan denne Artikel maaske give Anledning til Diskussion om Frimærker

Hvis nogen eventuelt vil bytte Mærker, kan han henvende sig til „Støvsugerens“ Redaktion.

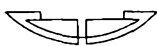

Dilettantkomedie.

—o—

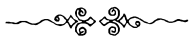
I denne Tid, hvor Dilettanter rundt omkring dyrker Thalia, føler vi Trang til at slaa til Lyd for en Dilettantkomedie her paa Skolen, hvori Elever her fra Skolen kunde optræde. Efter hvad vi hører, har nogle unge Mennesker her paa Skolen tænkt paa at indstudere Rollerne til et bekendt Sangspil. Vi haaber nu, at de virkelig vil gøre Alvor af det, saa vi kan faa nogle af Skolens Børn at se paa „de skraa Brædder“. — Og hvorfor skulde vi heller ikke kunne faa en saadan Forestilling sat i Gang? Paa Herlufsholm, Sorø A., Lyngby h. Almuesk., Fredericia h. A. og mange andre Steder, har de hvert Aar.

Vi bringer herved dem, som har bragt Sagen frem, vor hjerteligste Tak, og haaber saa, at vi inden re tlænge maa se Sagen bragt til Virkelighed, saa vi maa have den Ære at anmelde Forestillingen i „Støvsugeren“.

Til Abonnenterne.

Vi beder herved de af Abonnenterne, der ikke har betalt de 35 Øre, om hurtigst muligt at gøre dette. — De $\frac{2}{3}$ af Abonnenterne har ikke betalt endnu. og Kvartalet er snart ude.

Har Du hørt

at „vores allesammens Klavs“ er blevet undsagt af Hr. Saabye, og
at næste Gang, han træffer den, vil han vride Hovedet om paa den, og
at Frk. Hansen slaar koldt Vand i Hovedet paa den, saasnart hun ser den.
Stakkels Dyr!

Humor.

—0—

Lille Ole: Tante, er du Skuespillerinde?

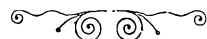
Tanten: „Nej, hvorfor tror du det“?

Lille Ole: „Jo, for Fader siger, at naar du kommer, laver du altid Komædie.

* * *

Fruen til Pigen, der har slaet en Vase i Stykker: „Det var meget kedeligt, Anna, den Vase fik jeg til mit Bryllup“.

Pigen: „Aa, Fruen faar saamænd snart Bryllup igen.

Nogle Rejsebilleder.

—0—

(Fortsæt).

Paa dette Torv ligger et smukt gammelt Hus „Kaiserwort“, som nu er lavet til Restauration. Her gik vi ind og kunde fra Vinduet, medens vi gjorde os til gode med en udmærket Kødsuppe og Kotelet, rigtig more os over det travle Liv udenfor. Efter endt Maaltid og efter at have undersøgt Byens mærkelige, krogede Gader grundigt, begav vi os nu til Fods over Byen Oker til et Sted, der hedder Romkerhalle; vi gik vel 4 Timer langs med den brusende Oker, der farer af Sted mellem forrevne Klipper. Turen er ikke anstrengende, da Vejen ikke stiger, men hele Tiden holder sig i Dalbunden langs Floden. — Da vi havde tilbagelagt Halvvejen, fandt vi et lunt Sted ved nogle Klipper, hvor vi kunde faa Ild paa Spritapparatet og lave Te og koge Æg. Medens vi sad saaledes i Ro og Mag, passerede adskillige Turister forbi; efter deres Miner at dømme syntes de vist, det saa meget interessant og hyggeligt ud.

Haslev Bogtrykkeri. -- C. Bagger.